

Efni: Umsögn um mál nr. 184/2021 – Drög að reglugerð um sjálfbæra landnýtingu

Eyjafjarðarsveit telur margt óskýrt í drögunum reglugerðar um sjálfbæra landnýtingu, mál nr. 184/2021 sem þarf að skýra betur og lýsir verulegum áhyggjum af áhrifum þeirra óbreyttum á landnýtingu og þar með landbúnaðarstarfsemi í sveitarfélagini. Í sveitarfélagini er umfang landbúnaðar mikið og mun óbreytt reglugerð hafa mikil takmarkandi áhrif á þá starfsemi.

Reglugerðin ber með sér að einsleitur hópur hafi unnið að framsetningu hennar og ekki hafi verið haft nægilegt samráð við hagaðila. Meðal annars var ekkert samráð haft við Bændasamtök Íslands fyrr en fyrstu drög voru tilbúin og fengu samtökin þau til umsagnar fyrst þá en Bændasamtokin eru helstu hagsmunasamtök bænda á Íslandi. Ekki er óeðlilegt að rammi sé settur um landnýtingu en það er mjög mikilvægt að víðtækt samráð sé haft við alla hagsmunaaðila í svo umfangsmiklu máli.

Landgræðslan gerir reglugerðina, setur viðmiðin og ákvarðar út frá viðmiðunum hvort viðkomandi land sé nýtingarhæft eða ekki. Ljóst er með þessu að um einhliða sjónarhorn og ákvarðanatökur verður að ræða og hefur sveitarfélagið verulegar áhyggjur af því að landbúnaður eigi undir högg að sækja ef sa háttur verður á.

Benda má á að viðmið sem talað er um sé alltaf „besta viðmið“ en sjálfbærni gengur hins vegar út á að ganga ekki á auðlind og að hún sé þannig í framför frá því sem hún er hverju sinni. Fyrir vikið er ekki réttlætanlegt að miða við „besta viðmið“ og verulega flókið að ætla viðmiði að vera huglægt.

Talað er um að skilgreiningar beitilands miðist við beitarlandsþekju GróLindar. Sá grunnur verður að vera nákvæmur og réttur til að byggja á sem sanngjörnustu mati. Auk þess þarf að orða og skilgreina miklu betur sjálfa skilgreiningarflokka beitarlandsins og mat visteininga svo allir aðilar átti sig á hvers konar viðmið um ræðir til að taka af allan vafa.

Í 4.grein viðauka II er talað um leiðbeinandi aðgerðir í akuryrkju til að stuðla að sjálfbærri nýtingu lands. Textinn er umfangsmikill en í framsetningunni flækjast saman ýmis leiðbeinandi tilmæli eða beinar skyldur og oft óljóst að greina á milli. Þarna þarf að gera augljósan greinarmun milli svo allir skilji við hvað er átt hverju sinni. Við lestur kaflans kemur í ljós að ýmis viðmið þar eiga ekki við hérlandis, ræktunar- eða veðurfarslega, og þar með er margt illframkvæmanlegt, s.s. vetrarþekja/ræktun á tímabundinni uppskeru.

Stór hluti akurykjulands í sveitarfélagini liggur meðfram bökkum Eyjafjarðarár og fjarlægðarmörk tengt dreifingu áburðar í metrum talið getur takmarkað verulega nýtingu þess lands. Nær væri að horfa til nýtingar tækninnar við dreifingu áburðarefna þar sem það á við og meta mismunandi aðstæður á hverjum stað og takmarka þá vegna ákveðinna forsenda, svo sem vegna neysluvatns.

Í drögunum kemur fram að sveitarfélög komi að eftirliti með beitilandi en ekki skilgreint hvers konar og hver beri kostnaðinn af slíku. Ljóst er að um gríðarleg umfangsmikið og kostnaðarsamt verkefni er að ræða en hvergi minnst á hver beri þann kostnað.

Sveitarstjórn leggst eindregið gegn því að reglugerðin verði samþykkt í núverandi mynd.

Fyrir hönd sveitarstjórnar
Finnur Yngvi Kristinsson
Sveitarstjóri

